

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIII. évfolyam, 294. szám

Ára: 50 fillér

Vasárnap, 1957. december 15.

KÁDÁR JÁNOS ELVTÁRS BESZÉDE

a mezőgazdaság jövőjéről, a tsz-tagok nyugdíjkérdéséről és néhány más, fontos kérdésről

Az 1949-ben alakult barcsi Vörös Csillag Termelőszövetkezet életében — mint már jelentettük — évente ismétlődő, fontos esemény zajlott le pénteken délután: a termelőszövetkezet százhatvanöt tagja — ünneplőbe öltözött dolgozó paraszt emberek és családtagjaik — a helybeli Dózsa Mozi előadótermében tartották közös gazdaságuk ideai zárószámadást. A közgyűlésen részt vettek: a barcsi városi termelőszövetkezetek elnökeinek meghívott küldöttei, egyéni gazdák. Megjelent Kádár János, a forradalmi munkás-paraszt kormány elnöke, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, Biszku Béla, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, Sándor József és Szirmai István, az MSZMP Központi Bizottságának tagjai, Szirmai Jenő, a Somogy megyei pártbizottság első titkára.

A termelőszövetkezet eredményeiről, jövő terveiről Losonczy Pál, a tsz Kossuth-díjas elnöke, a Szocialista Munka Hőse tájékoztatta a tagságot.

Elmondotta, hogy a múlt év október-novemberben sokan követelték a termelőszövetkezetek felszólalását. Egyesek az ellenség »ősi föld« jelszavával igyekeztek visszazsuzerejni ré-

gi magántulajdonukat, Céljuk a termelőszövetkezeti vagyoni széthurcolása volt. A barcsi Vörös Csillag azonban, hatvanöt család — a sok fenyegetőzés és erőszak ellenére is — szilárdan kitartott a szövetkezeti gazdálkodás mellett. Példaadásuk sok kilépett tagot arra ösztönzött, hogy ismét a termelőszövetkezet tagjaként folytassa paraszti munkáját.

Az elnöki beszámoló után hozzászólások következtek. Szili István, a barcsi Vörös Csillag Tsz sertésenyésztője — aki annak idején 11 hold juttatott földdel lépett a termelőszövetkezetbe — elmondotta, hogy becsületes munkájával jó megélhetést talál a tsz-ben: jut bőven ruhára, lábbelire és szórakozásra is. Az ellenforradalmárokat Barcsra is támadták, de fia már az első éjszakán fegyvert fogott. S a tsz tagságának legjobbjai a legnehezebb időkben úgy döntöttek, hogy együtt maradnak, és visszaverik a termelőszövetkezet elleni támadásokat.

Kovács Gábor a dolgozó parasztok nevében köszönetet mondott Kádár János elvtársnak, hogy a nehéz napokban élére állt az ellenforradalom elleni harcban és győzelemre vezette azokat.

A kilencvenegyedik...

Szombaton csomagolták a kilencvenegyedik vagon export-szállítmányát ez évben a Szegei Szalámigyárban. Terveik szerint nyolcvanegy vagonnal kellett kiszállítaniuk, ezt tíz vagonnal túlteljesítették. December végéig előreláthatólag még négy vagonnal indítanak útra külföldre. Jövő esztendőben azonban már magasabb tervszámuk lesz: 95 vagonnal készítenek majd exportra. Képünkön a töltés utáni szállítmánytöltést láthatjuk.

(Liebmann Béla felvétele)

Kádár János elvtárs felszólalása

Több felszólalás után Kádár János elvtárs, a forradalmi munkás-paraszt kormány elnöke, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára szólalt fel, akinek beszédéből az alábbi részleteket közöljük:

Amikor ennek az évről az eredményeiről beszélünk — mondotta —, szólni szoktunk arról, hogy a mezőgazdasági termelés az idén jobb volt, mint az elmúlt esztendőben. Igaz, hogy segített az időjárás, de a földeken dolgozó embereknek nem kell magyarázni: lehet a legnagyobb időjárás is, ha egyszerűen nincs jó munka, akkor nincs jó termés! Ha figyelembe vesszük, hogy a múlt esztendőben milyen körülmények között kellett az őszi-keleti elvetni, és hogyan kezdődött az idén a munka, el lehet mondani, hogy az ideai jobb mezőgazdasági eredmény a magyar parasztság nagyon komoly érdeme, amiért megbecsülés jár!

Államunk számára különös jelentősége van annak, hogy az állami gazdaságok —

amelyek sok éven át ráfizetéssel — bizony nem nagyon jól dolgoztak, fennállásuk óta ebben az évben érték el a legjobb gazdasági eredményt. Ugyanígy kell megemlíteni, hogy a termelőszövetkezetek — bár nagy megrázkódtatásokon mentek át — például a gabonatermelésben általában harminc százalékkal, néhol egyharmadával jobb eredményt értek el, mint az egyéni gazdaságok. Ezért ugyancsak megbecsülés és elismerés jár a termelőszövetkezeti parasztságunknak!

A beszámolóban hallottuk — folytatta Kádár János —, hogy a barcsi Vörös Csillag Termelőszövetkezet holdanként mintegy tizenhárom mázsa búzatermést ért el — az egyéni gazdálkodók nyolc egész egy tízed mázsa termésével szemben. Hasonló arányú volt az árpa- és a kukoricatermés is. Az eredmények itt is jóval meghaladják az egyéniéket. Hallottunk azokról a nehézségekről, amelyek között a szövetkezet megkezdte a gazdasági évet.

A parasztság helytállt a munkában is, népköztársaságunk védelmében is

Abban a viharban, amely hazánkat az elmúlt esztendőben sújtotta, a parasztság általában helytállt. A parasztemberek megállták helyüket, többek között a népköztársaság fegyveres védelmében is. Hiszen azoknak a fegyveres erőknél a sorában, amelyeket a forradalmi munkás-paraszt kormány 1956. november 4-től kezdve megszervezett, a honvéd-, rendőrségi, karhatalmi, továbbá később a munkásőrségek sorában nagy számban ott voltak a parasztság fiai, akik saját kezükkel, fegyverükkel és közüllük nem kevesen életük árán is védelmezték ezt az országot.

Ebben az évben jól megoldott a kormány egy rendkívül fontos és nagyon nehéz kérdést: mindnyájan ismerjük azt a vitát, amely nálunk éveken át folyt a begyűjtési rendszerről. Megállapíthatjuk, hogy nálunk nem jól

működött a begyűjtési rendszer. Nem volt könnyű megszüntetni a begyűjtést és átterni a felvásárlás rendszerére. A párt politikájának megfelelően azonban a kormány mégis ezt határozta el. Mindenki tanúsíthatja, hogy a felvásárlási rendszer a parasztság számára jó áron biztosította a városi dolgozók kenyérszükségletét, anélkül, hogy bármiféle adminisztratív eszközök, vagy nyomást alkalmaztak volna. Azt hiszem, mindnyájan igazolhatják, hogy ez így van! (Úgy van! Nagy taps.) Ez a kérdés nagyon fontos az állam és a nép normális élete szempontjából, mert ha baj van a kenyérrel, akkor baj van a normális élettel is.

A parasztság — a szövetkezetek és az egyéni gazdálkodók is — az idén általában eleget tettek adófizetési kötelezettségüknek. Ezenkívül a falusi takarékb-

betétek összege a normális helyzet beálltával — nagyon szépen növekedett. Ez jó azoknak is, akik takarékbetétet a pénzüket és jó az államnak is.

Az ellenforradalom viharában a termelőszövetkezeti parasztság nagyobb része becsületesen és szépen megállta a helyét. Azok a dolgok, amelyeket itt végighallgattunk a barcsi Vörös Csillag Termelőszövetkezet akkori életéből, súlyos dolgok voltak. Itt is harc folyt! Itt a harc inkább politikai jellegű volt, de szerte az országban nagyon sok helyen véres harcot kellett vívni azoknak az embereknek, akik a falun hívei a szocializmusnak, akik hűségese voltak a termelőszövetkezetekhez. Amikor a központi hatalom még nem volt elég erős ahhoz, hogy minden faluban segítsen a szövetkezetben tömörült parasztságunknak, maguk a leghűségesebb szövetkezeti parasztok ragadtak fegyvert — vagy ahol nem volt fegyver, valami más kézbevaló szerzeszámot —, és elűzték a szövetkezet elleni támadó ellenséget.

A termelőszövetkezeti kérdés a parasztok számára nagy kérdés. Az egyéni parasztok valahogy úgy vannak a szövetkezetekkel, hogy ők nem akarnak kapitalizmust, semmi szín alatt nem akarnak hátrafelé menni, viszont egy részük előremenni sem akar. Legjobban valami olyan mesebeli helyzetet szeretnének, hogy valahogy egy helyen lebegjünk, se előre, se hátra ne menjünk, sem kapitalizmus, sem szocializmus ne legyen. Pedig ilyen emberitársadalom nincs a világon. Lehet választani. Lehet a kapitalizmust is választani és volt olyan idő — most tizenhárom hónappal ezelőtt —, amikor a parasztság választotta: kapitalizmust akar, vagy népi demokráciát és szocializmust építeni. És amikor ezt a kérdést az ellenforradalom felvetette a parasztoknak, nem az volt a gondjuk, hogy a szülő után, vagy a szülőtermő föld után kellene-e az adót kivetni, hanem az volt a gondjuk, hogy visszaadjuk-e megint a kilencszázezer holdat Mindenszent hercegprímásnak, a

(Folytatás a 2. oldalon.)

Szovjet-magyar egyezményt ratifikált a Legfelső Tanács Elnöksége

Moszkva. A Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége 1957. december 12-i rendeletével ratifikálta a Szovjetunió és a Magyar Népköztársaság között kötött konzuli, valamint a Szovjetunió és a Magyar Népköztársaság között kötött állampolgársági személyek állampolgárságának kérdéséről rendező, 1957. augusztus 24-én Budapesten aláírt, a Szovjetunió Minisztertanácsa által jóváhagyott megállapodást.

A jövő héten ismét hidegebb idő lesz

A hét elején megindult enyhülés pénteken tovább fokozódott s szinte tavaszt varázsolt a tébe. Az erős felmelegedés országos esőt hozott. Néhány helyről nyári szivatarokat jelentettek. A rendkívül fordulatról a Meteorológiai Intézet távprognozisa osztálya a következőket mondotta:

A hivatalos feljegyzések szerint 15 évvel ezelőtt, 1942-ben volt hasonlóan enyhe a december közepe, amikor is Szegeden például 21 fokos meleget mértek. A szokatlan enyheség és a nyári szivatarok távolabbi oka mindenekelőtt a heves napkitörésekben keresendő. A közvetlen ok pedig az, hogy Észak-Afrika és a Földközi-tenger térségeiből hirtelen nagyobb szubtrópusi légtömegek csapnak északra, s itt, nálunk, a hideg-meleg választóvonal mentén ez az összeütközés záporokat, zivatarokat váltott ki.

A meleg nálunk pénteken tetőzött a békéscsabai 18 fokkal. Szombaton azonban már csak 15–16 fokig emelkedett a hőmérséklet. Most előreláthatólag lassan tovább hűl a levegő, s a jövő hét közepén valószínűleg ismét téliesre fordul az idő. Nem lehetetlen azonban az sem, hogy újabb napkitörések újabb zavarokat, a mostanéhoz hasonló kellemes kitérőket okoznak mára a tél menetrendjében.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa összehívta az országgyűlést

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa az alkotmány 12. paragrafusa (2) bekezdés alapján az országgyűlést 1957. december hó 19-én (csütörtökön) délelőtt 11 órára összehívta.

Jól fizet az e heti lottó

A hivatalos nyereménvjegyzék szerint a lottó 41. jártékhatára beérkezett 2 665 222 darab lottószelvény. A nyertes szelvények között felosztásra kerül 3 997 833 forint. Öt találatos szelvény nem volt. Négy találatot 16 szelvényre érték el. A nyereményösszeg egyenként 124 ezer 932 forint 50 fillér. A háromtalálatos szelvények száma 1774 darab. A nyereményösszeg egyenként 563,75 forint. Két találatot 57 855 darab szelvényen értek el. Egy-egy kettőtalálatos szelvényre 17,50 forint nyeremény jut.

Túlterhelés okozta az áramszünetet a Belvárosban csütörtökön és pénteken

Villám csapott a vezetékbe Alsóvárosban — december 13-án!

Sok ember, háziasszony legnagyobb bosszúságára csütörtökön és pénteken fél 5–6 óra között megszakadt az áramszolgáltatás a Belvárosban. Mi okozta az üzemszünetet, Hörömpő József, a DÁV főmérnöke a következő választ adta a kérdésre:

A Belváros különben is nagy terhelése ezen a két napon délután fél 5 körül különösen megnőtt. A háztartásokban is ilyenkor veszik leginkább igénybe a villamosenergiát. A sok üzlet, kirakat is jelentős mennyiségű áramot fogyaszt. A Belvárosban három nagy transzformátor dolgozik össze és előzetes számítások szerint el kellett volna bírniok a nagy terhelést.

Csütörtökön délután az egyik fázison rendkívüli módon megnőtt a terhelés. A biztosító nem bírta el és kioldott. A biztosító magával rántotta a másik két transzformátor biztosítóit, azok is kioldottak, mert nem bírták a nagy terhelést. Bonyolult szerelési munkával sikerült — aránylag rövid idő alatt — a hibát kijavítani.

A DÁV szakemberei ekkor elhatározták, hogy pénteken fél 5 körül lemérik a terhelést — megállapítják a hiba okát —. Sajnos, ebből nem lett semmi, mert ismét bekövetkezett az előző napi üzemszünet. A helyreállítás után lementék a terhelést és megállapították a hiba okozóját; a fázisok között nem egyenlően oszlik meg a terhelés.

Tegnap, szombaton e hiba kijavításán dolgoztak. Ezenkívül — a biztonság kedvéért — megkésztették a biztosítókat. És hogy jövőre ilyen hiba ne forduljon elő, még két transzformátort állítanak majd a Belváros áramszolgáltatásába.

Pénteken sok hálózati hibát javítottak ki a DÁV dolgozói. Az egyiket érdemes megemlíteni, csupán az érdekesség kedvéért is, hogy ilyen előfordult: 1957. december 13-án, pénteken (Luca napján) fél 8-kor Alsóvárosban a hat kilowattos vonalba csapott a villám. A villámcsapás okozta hibát gyorsan kijavították.

Ma:

Bulgaryin elvtárs üzenete a török, norvég, olasz miniszterelnökökhöz

Tájékoztató a városi tanács kislakásépítési akciójáról

Mi okozta az áramszünetet?

Az értelmiség politikai szerepéről